శ్రీ

కర్ణామృతము.

అను

శృంగార పద్యావళి

ప్రథమ భాగము.

గ్రంథకర్త

గోగ్త సూర్యనారా[illegible]

ప్రకాశకులు

వి. పి. చంద్రా అండు కో,

బుక్‌సెల్లర్సు అండు పబ్లిషర్సు,

రాజమండ్రి.

రెండవ కూర్పు 1000

1922.

శ్రీ రామా ముద్రాక్షరశాల, ఏలూరు.

శ్రీ

కర్ణామృతము

అను

శృంగారపద్యావళి.

ప్రథమ భాగము

శా॥ శ్రీవైకుంఠనివాసుఁడైన హరి, ల । చ్చిన్నేకవిభ్రాంతిబల్
వింతైంశకుఁ జేరి, కౌఁగిటను, న । క్షైశ్చి కేళీకృతాం
బావేశవ్వడిశ్చెవంట, భళిరే । యావిష్ణు వెల్లప్పుడున్
నావయ్యారివిలాసముగాపుతేనుహిన్ । యానందసంధాయినై

చ॥ మనసుసుపట్టజాలకను । మానిని, నిన్నని గాత్రసజ్జచే
తను, పదిమాట్యముల్నికను । సద్య వెమనంగనమ్ము చెప్పనీ
జననియనుజ్ఞయున్నడసి । చయ్యన గాంచ కేలుదెంచి యున్
నునిసిత నేత్రతూపులను । చూపులు నావయిజూపి దేలకో॥

మ॥ జగదీశుఁ డరవింపఁజొచ్చు యుండి । ఘన్నంబునిస్తావకే
నగపాలై నను ముక్తిజెందదనుచి । సందేహమం జెందె యా
వగలేరాత్రిగదో చకోరంగవడికిన్ । భ్రమంబుగఁ జూచితి
భగవంతుండిదిచూచునంచు మదిలో । మానంగనే నెంచితిన్॥

చ॥ ఉదయమునందెలేదిపుడు । సొప్పగసాగ్యులు సాల్చి, లే
వదనము ముద్దుగుల్కునన । వస్తువులిచ్చుట కాచివల్లుగా
పదపడి కేలుదెంచి, నిలు । వంగను చెంగట నేమిచెప్పుము
హృదయమునందు పాకెనికు గను । లేగలుతో ల్లిటిబింబ యక్షియై॥

ధనమడుగంటనిమ్ము కుల ♦ ధర్మము గాదని చెప్పనిమ్ము లో
కనుగొని తల్లిదండ్రులిది ♦ కాదని బుద్ధిని చెప్పనిమ్ము యు
ష్మనమడి మాన్యముల్ జగతి ♦ లో కులపాలయి పోవనిమ్ము కా
దనియగ నెంచు కాంతగను ♦ దాకను డెందము తృప్తి జెందునే॥

నతి, నీ తల్లికి జెప్పకుండగను యీ ♦ సద్వర్తనంబుఁ గాయుపం
కృతి జేయంగను శక్తియున్న పిలువన్ ♦ కేళీవిలాసక్తిగా
మతిసందేహము లేక వచ్చెదను రాజ ♦ మ్మౌత్రియన్న యూపల్కు
కుఁ

నతికోపంబున దిమ్ముకొంటివి మదిన్ ♦ యాహా సతీరత్నమా॥

ఉ॥ చేతులు తోసి పోయెదము, వద ♦ నీకలు తల్లికి జెప్పుమంచు, నే
రీతిగ జెక్కు నొనసిన ♦ "లేకను పోయిన మానెగాక, నీ
మాటకు జెప్పినఁ వినుము ♦ ప్రాణముపోయిన రానటన్న" కో
పాతిశయాబు చేతగని ♦ పారితి వింటికి టంగురంగుగన్
బూతుల నాడబోకుము మీ ♦ పుట్టినబుద్ధిది రిత్తపోవునే॥

ఉ॥ అమ్మగ నప్పుడే జనని ♦ కంతయు జెప్పితి చెప్పినంత, రా
నమ్మ నటించు పల్కనిక ♦ మానసమందున చింతగోల నీ
కిచ్చ జనింప దేలమహా ♦ కీర్తిప వేగము రాగదయ్య, నా
ముచ్చటదీర్పుమయ్య, యను ♦ ముద్దులు పల్కుల పిన్న డెం
దమున్॥

ఉ॥ మాటలు లేని ఘోరమయిన ♦ మాటికి మాటికి చెంత రాగ, యా
బోటిరోయించుకోపసిని ♦ బూని చరించితి వంచు నెంచ, యీ
లాటి వమత్రపియా వాడుపు ♦ లందున వచ్చితివంచు నాత్మలో
జోటిదలంపనైతి కలు ♦ షుండను నీ మొగదోసి వాసుదేవ జాయా॥

ఉ॥ ప్రొద్దున మేలుగాంచిపాలు ♦ పొందగ పండ్లను దోము
కొంచు, యా
పెద్దయరుంగురాతిపయి ♦ వేడుక గూర్చునియుంటజూచి యా
ముద్దియ గుమ్మమున్నిలిచి మోదమునన్వడిలోంగి నూడగ
యద్దిర చందమామయన ♦ యచ్చెరువయ్యెను జూమ్మ చిత్ర
ముగ॥

ఉ॥ చూచిననేమియామెమది ♦ చోద్యపుఁధింబడి తేలనాయె, చే
జాచిన కాక పోయెనిక ♦ సంగమమెప్పుడో తోచదాయె, యే
తోచిననేమియామెనిది ♦ తుచ్ఛపువృత్తనివానమెంచ, నీ
చూచినజూవులంబపచు ♦ సుందరికన్నులుయెట్టికన్నులో॥

ఉ॥ గొబ్బునకార్యమేదోగొని ♦ క్రుమ్మరుచింటికివచ్చినంతనే
తబ్బిబులాడిపోకుగొని ♦ తాకుణ మొచ్చియు చెంతజేర, యో
యబ్బ, యిదేమిచోద్యమన ♦ యాడుచునుండెనె పెటలో నవి
గుబ్బలకీయవచ్చునని ♦ కుప్పలరత్నము లంబుజాననా॥

ఉ॥ యింటను తల్లిలేనియెడ ♦ నింతిరొనిన్నును బట్టి శక్యమే
తుంటరివిల్లు కానికిని ♦ దుస్తరమౌ జటు యోజజాణవే
కంటిని యెత్తి జూడవర ♦ కాంతను మోమును యట్టినన్ను క్రే
గంటను జూచిబుద్ధియిల ♦ గల్పితివయ్యారె, నేమనందునే॥

ఉ॥ ఏకడకేగు దెంచుటకు ♦ నిక్కము బుద్ధిజనించెగాని, యెం
తోకతివాత్మరాలవలె ♦ తోచును జూచిననీదుమాట, మిం
వాకిటరానుసందియము ♦ వల్మరుభావము తెందుచుండె, వి
కైకవటంబులేమరుమి ♦ కాంతరొకాగడగాల్చి గాంచినన్॥

చ॥ గృహమునకుండు నీజనక ♦ కిన్గని యేదొ విధంబుచేత శ్రీ
కి, హరిణవంబొకట్ప్రేకను ♦ యొంచగయింకొకతుండెపృద్ధతో
త్తిపా, గనినంత నేవినువు ♦ తన్వ్య వచించెద యేదొ పెద్ద, దు
ర్గహముసభీతిదోచివుద ♦ రంబుపట్టుక్కున్వక్కలోజమీ॥

ఉ॥ కేలన బిందెగై కొనియు ♦ క్రీడవిలాసినివోలెసొమ్ముల౯
లీలనుదాల్చి నీవు, యువ ♦ కీలను తెచ్చుటకై జలుదేర, నీ
వాలుమగంటిచూపులను ♦ బాపురె! చూచినవారుపాలివె
వేల్పులనునికుదాసులయి ♦ యింటనుకుక్కలుగారె సుందరీ॥

చ॥ ధనము నశించె జెంకియును ♦ తారుచుకేరుచ నుంటివంచునా
మనమున నెంచితి౯ మొదట ♦ నుక్కున కక్కమెంగితి౯ జమీ
వనితరొనీకుమూనవము ♦ వహ్వారె తల్పులకప్పొ, లేక, మా
హానవలపూంభాపి మొకొ ♦ యూహ్మదలంపగ లేనుతొయ్యలీ॥

మ॥ ధనము౯ పోయినపోవనిమ్ము నిరుముల్ ♦ తన్మ్యంపరాని మ్ముగా
దని మిత్రుల్ వడిజెప్పనిమ్ము పతిన ♦ త్యంతార్తిచేదిట్టిన౯
జనునేసికని, తల్లిదండ్రులిలపై సద్బుద్ధుల౯ జెప్పిన౯
తన పూర్ణ ప్రాణముయుండ, నినువయుక౯ ♦ తప్పవిడంబుట్టునే॥

శా॥ ఓరా మొంటి నేర్పుకత్తెవౌకొ, ని ♦ ద్రంజెందనీతల్లి, వే
వారంజూచెదు ముద్దుగుల్కనగుచో ♦ వయ్యారి చందంబువన్
నారీ చెంతకు జేరి యు౯ సరసముల్ ♦ యాడించుచోనన్ను, వ
త్కారం బేమని మెచ్చుకొందుభళి ♦ కాంతావతీరత్నమా॥

ఉ॥ భావమునందు మోహమొక ♦ వెఖరిన్నుల వెంటజూపుదున్
భావమునందు గల్గు దయ ♦ భావము చేతను వెల్లడించుచు౯
భావమునంద పర్సమును పల్కులచే కమన్ప్రస్తి జేయుచు౯
తంపధ చెంత జేరి నల ♦ యించెద చెప్పగ సుందరీమణీ॥

ఉ॥ ముందటికాలమందునను ♦ ముద్దియలందరిలోనకంధయే
యందమునందరీవియని ♦ యందురునప్పటికాలమందు నీ
వుందువొ మానినీమణీ ♦ యొప్పులకుప్పని జెప్పుకుందురే
యొందును కానన్ట్రీ జల ♦ జేక్షణయుంచునువాగకుందురే॥

చ॥ జగమునసుందరీమణుల ♦ చక్కదనంబును తీసిముద్దగా
దగనొనరించినేర్పున వి ♦ ధాతనొకానొక స్త్రీని జేయగా
దిగియిటువచ్చినట్టియువ ♦ తీమణిరోమరునారిరోవచిం
పగధరయేరికిన్వశమె ♦ భామనుకన్గొనక్రొమ్మెరుంగురా॥

మ॥ కలమం బట్టియు నీదుయందముం చమ । శృంగారంబు పద్యాంబుగ
లలితోత్సాహముంబుట్టివ్రాయదలచన్ । రంజిల్లునీమోహన
త్కళలెల్లం హృదయంబుచేరియుసుచి । త్రంబుం వికల్పంబుగ
గలుగన్ జేయగసాగరాదుకలమో । క్రొల్లంటియేమందునే॥

మ॥ ధరణీచక్రమునందుకీర్తినయుతున్ । దాసాళిహృత్ప్రీతుడం
వరనీజాక్షుని వర్ణనల్ నలుపగా । సంప్రాప్తనవీలుండు యో
తరుణీరత్నమనీసుయాన్వచమ । శృంగారంబువర్ణింపగన్
తరుగన్నేరదుకాలమెంతయుచునన్ । తన్వీ, జగన్మోహినీ॥

చ॥ నరవనుచేరిమున్పటలు । చక్కగ చెప్పుదొడంగివంత నం
బరమునముద్దుమోవిచిరు । పల్కులతావయి తేనెలొల్కగ
గరితరొతుమ్మెదల్విధము । కర్ణములిమ్ముడగ్రోలజొచ్చె నీ
సరసవచస్సు ంగనిన । చానరొకోకిలగానమాజమా॥

మ॥ వెలకట్టంగను నీదుయందమునకున్ । వేల్పేలుగన్ తెచ్చిను
ష్పులుపోయుంగనుసాటిరానివెలచె । పృథ్విక్షునాధ్యంబెరో

మలినీయందము కుస్మదీయక్ష్మశియా । మత్తేభవృత్తం ని
శ్చలతత్త్వంబునసిచ్చినాడగానులకు । లక్ష్కోట్లుసేయుంజుమీ॥

ఉ॥ యీనతిజేయుపద్మభవు డెన్నిదినంబులునూహజేసి తా
జేసెనొ నేర్పుతోడ నర । సీరుహనేత్రిని స్వర్ణగాత్రినిన్
యాసొగసెన్నయిజ్జగము । నందునచల్లనిహాయినిచ్చు వ్య
త్యాసములేకపాల్కడలి । నర్మిలిపట్టియునంగనొప్పెడిన్ ।

చ॥ కలకలలాడునవ్వులును । కామునితూపులనంగ చూపులన్
కలువలరేనిబోలెడిమొ । గంబును నీలగురోజ్ఞవనంబును న్
పలుకొకవింతదోచెడి సు । భాషితముల్గనమన్మనుండు, త
న్నెలువన పీడబుచ్చికొన । చేడియగన్నను చేరదీయడే॥

॥ మగువానీకును దాస్యమున్సలిపితో । పల్లారులాలించితో
తగురోక్ష్యంబును నిచ్చితో, హరినిచి । త్తంబందు ప్రార్థించితో
తెగువన్ జేసితొ నిన్ను ముద్దుగొను, న । ధీరుండు ధన్యాత్ముడౌ
జగతిన్ పరోక్షవాసివ్యర్థుడనగన్ । చంద్రాస్యనం దేహామీ॥

చ॥ కనులకు దిద్దికాటుక, మ । ఖంబునకస్తురిబొట్టు పెట్టి న
వ్వనితశివన్నె చీరెనురొ । యారముగన్ధరియించి హారముల్
తనమెడనిండదాల్చి జడ । త్రాచువిధంబునయాడ, నానతీ
మణిజనమెండెగాంచుమదె । మన్మథురాణిసమానవైఖరిన్॥

॥ యెన్నడునిన్నుగూడుదునొ । యెన్నడునిన్ను నపారకౌగిటన్
గ్రన్ననజేర్చుకొందునొ, యి । కన్ చిరుమోవినివంటనొక్కుచు
యుం
యెన్నడు భాగ్యమబ్బునొకొ । యెన్నడునీముఖచందరూముసా

కన్నులవందువౌనటుల । గాంతునొతోఁచదు కామినీమణీ॥

శా॥ నీమోహాంబను పాశబంధనముచే । నేర్పారనన్ బట్టె యో
భామారత్నమ, చింతజేస్సుకొనగన్ । వాడల్ ప్రయత్నం
బులన్
కామాసక్తినిజేయుచుంటివివృథా । కాలంబువోఁగొట్టుచున్
యేమాత్రంబును కాలుపెట్టుకుమనం । బీవృత్తికిన్ సుందరీ॥

చ అడవినిగాయువెన్నెలన । మానముగన్ దలి యౌవనంబునీ
పుడమిని పాడుజేసుకొన । బోకుము వేరొకనిన్ వరించి నీ
వడయుము సౌఖ్యంబనిన । ప్రాణము నివ్వ తెలిసుకొందు నీ
వాడబడకుండ నెంచనెడి । మోహపుపల్కులవీడ నెత్తునే॥

చ॥ వ తరోయిట్టికార్యముల । పట్టున నాకిట యంతనిచ్చ లే
దు, ననువృథాగ పాపమున । ద్రోయకునాకీ వృత్తికాదనన్
చనువునమార నెంచెదవు। చంద్రమనియుక్తునికన్న యెక్కువా
యనెదవు యేమినీపలుకు । లద్భుతముంచుదలంతుకోమలీ॥

ఉ॥ అందనిమ్రానిపండునకు । హస్తముజాచినరీతి నీదగుం
బొందులభించుటం మదం । పోసితిగానిమనంబునందు యీ
యందమునికాల్పునత్కృపను । యింతిరొనీవగుకూటమబ్బె
ణూ
యిందరిధన్యుడన్నయితి । జన్మకుయుత్తముడవై భవంబునన్॥

ఉ॥ కోపముజెందికొనరి । కొంచనువావలత్రోసివేయు, నీ
కీపనిమంచిదానఖుడ । సన్నమనంబునకోరియుంటి నా
తాపముదీర్చవమాయితను । తాళ్ళ్రశుద్ధిగనమ్ముచుంచు నా
కోపముదీర్పకష్టపడు । కోమలి నిట్టులవీడకున్ మాదిన్॥

చ॥ మానవటిజన్మమందునను, పున్నెము లెన్నిరొ చేసియుంటినో
ఘన నియతిన్ వ్రతంబులను । గాంతుదలిర్పగనెన్ని చేసితో
గనుక నెయిట్టి సుందరిని । కౌగిట జేర్చగ భాగ్యమబ్బె నిం
కనునను బోలుపుణ్యునిక । గాంచగవశ్యమె యొందుచూచినన్

మ॥ సతి యిక్కట్టులుగల్గినన్ పురజనుల్ । సత్రోవకాదంచు న
ధృతిదూలన్ నయవాక్యముల్ పలికినన్ । తిట్టంగ సాగించినన్
హితవున్ బోధన చేసినన్ మరతునే । ప్రాత్రిమ నేనిన్ను యీ
క్షితిపై ప్రాణముపోయినన్ నరిమె ని । న్నేహాంబువీడన్ సతీ॥

ఉ॥ నాలుగు మోములుంగలుగు నాథుని । కైనను వేయినోరులం
బోలిన శేషుకైన సుర । భూపతికైనను నీదుయందమున్
మేలుగగాంచి వారలును । మెచ్చగ యొందగ కన్నులన్ గనన్
జాలగునింక మర్త్యులవశ । మె జగంబున సుందరీమణీ॥

మ॥ సకలైశ్వర్యముతో సుజన్మనముతో । సంతానముల్ మూరుతో
యుకలంకంబగునట్టి నెమ్మనముతో । యాశ్చర్యసంశీలతో
సుకుమారత్వముతో బింపుగలవై । జూపట్టుపాలింప్లతో
సభయావర్ధిలు మేదినీతలము పై । సంతోషసంపూర్ణతన్॥

ప్రథమ భాగము.

సమాప్తము.

శ్రీరామపట్టాభిషేకము

అను

సంపూర్ణ రామాయణము.

మీకు సరియైన సంపూర్ణరామాయణము కావలసి యున్నచో యిదియేచూచి తీరవలెను.

ఇయ్యది నాటకరాజ శిరోభూషణమని చెప్పవచ్చును. ఇంతకు మున్ను ప్రకటింపఁబడిన యనేకరామసంబంధమైన యేనాటకములును దీనికి సరిరావని ఘంటాపథముగ చెప్పగలము, ఇందలి పాత్రలన్నియుఁ జక్కగా పోషింపఁబడినవి. దశరథుని శాపము, పుత్రకామేష్టి, శ్రీరాముని పితృవాక్యపాలన, లక్ష్మణుని భ్రాతృప్రేమ. కైక యత్నము, దశరథుని విచారము భరతుని భక్తి, చక్కగా వర్ణింపఁబడినవి. వాలివధ- హనుమద్రావణుల సంభాషణ. విభీషణుని హితోపదేశము- మారీచరావణులసంభాషణ. మాల్యవంతుని నీతివాక్యములు మండోదరి రావణునకుఁ జెప్పుహితము, చదివితీరవలయును. "వేయేల" నాటకమంతయు నూతనపద్ధతిని వ్రాయఁబడి రసభరితములగు పద్యములు, చక్కనివచనము అద్భుతమగుకీర్తనలతో నిండియుండుటచే ప్రదర్శకులకు మిగులనుపయోగము. చదువరుల కానందము ఇయ్యది రాయల్ సైజున, చక్కని దళసరి గ్లేజు కాగితముపై 16 ఫారములలో ముద్రింపఁబడినది. త్వరపడినగాని ప్రతులు దొరకవు. ప్రతివారి హస్తమున నుండవలసిన నాటకము. ప్రతిపుస్తక భాండాగారమున నలంకరింపఁ బడదగినది. ప్రతినాటక సమాజమువారు ప్రదర్శింపఁదగినది వేయేల ! చూచిన మీకే తెలియఁగలదు.

వెల 1-6-0 పోస్టేజి 0—6—0

వి. పి. చంద్రా అండుకో,

బుక్కుసెల్లర్సు పబ్లిషర్సు,

రాజమండి.

సతితులసి

అను

తులసీమాధవము.

(ఆరంకముల నాటకము)

ఏపతివ్రతను త్రిలోకారాధ్యుండగు శ్రీ మహావిష్ణువు పాషాణమగునట్లు శపించి లక్ష్మీదేవికి సవతిగఁ బెట్టెనో, ఏపతివ్రతాతిలకము విష్ణుప్రీతికొఱకైయు నిత్యము దర్శించిన పాపవిముక్తి నొందు నని తలంచి మనము పూజించెదమో తులసిగా జన్మించెనో, అట్టి సాధ్వీమణి బృంద చరిత్రము యేరూపముగా నున్నది దెలుపవలెనని యీనాటకము రచించుచు [illegible] దు కథానాయిక బృందయొక్క భర్తయగు జలంధరుని దుష్కృత్యములవ ల్లనాతను బృందయొక్క పతివ్రతాత్వము విష్ణుమూర్తి బృందను మోహించుట, బృందవిష్ణుని యెడల భక్తిభావము నిరాకరించుట, దేవతాప్రార్థితుండై విష్ణుమూర్తి జలంధర వేషమున బృందకడకువచ్చి పాషాణముగ శపింపబడుట, బృంద లక్ష్మీదేవికి సవతిగఁబెట్టుట, సతి తన్నెల్లకయున్నను భర్తదైవముగా భావించి పూజించుట, మదనకరము గతించుటచేత [illegible] చెప్పుట, మొదలగు అద్భుతాంశములుగల ఈ చరిత్రము చదివినచో గన్నీరు విడువనివారుండరు. గుండె పగులనివారుండరు. ఇందు నారదుని [illegible] బృందమాంచిన జనపదమ్మున మాధవు డొందు దురవస్థ చదివితీరవలయును. గ్రంథమంతయు మిక్కిలి అనుకూలము. పద్యములన్నియు రత్నములే. నేటి చదివినా [illegible] క్రొత్తరకములు మాత్రమే గలవు. త్వరపడుడు. నేడే కార్డు వ్రాయుడు.

వెల రు 1—4—0 పోష్టుఖర్చులు రు 0—6—0

ఏ. పి. చంద్ అండుకో,

బుక్ సెల్లర్సు & పబ్లిషర్సు,

గా[illegible]

10681